

Särkiniemen Sanomat

Virallinen leirilehti

Nro.3 28.7.2011

Pääkirjoitus

Paljon on taas tapahtunut leirillä! Räjähdyksen salaisuus selvisi, melontapisteellä seikkailtiin ja sauna poltettiin. Vesi on ollut lämmintä, eikä Särkienniemen tienoilla taannoin uiskennellut hai eikä lurppien pelätty vesijoukkokaan ole tullut leiritunnelmaa pilaamaan. Ruokakin on ollut erinomaista, mistä kiitos keittiön välle.

Mutta Mabullahista tai kulta-aarteesta saatika aarnikotkasta ei ole mitään kunnollista tietoa vielä. Saammeko koskaan tietää mikä on tuo valtaisa aarre, jota taikuri Mabullah aikoinaan loitsi AARNIKOTKAN vartioimaan? Entä onko valvova rakennusmestari Aarnikainen varmasti sopiva virkaansa? Seuraa Särkiniemen sanomia niin saat vastauksen.

Tänään AARNIKOTKAN aarteen etsintä saa kuitenkin jäädä hetkeksi seikkailijoilta väliin, sillä he saavat lähteä suurelle seikkailulle eli haikille. Dakota Jones kuitenkin tähdentää ettei kaivauksia jätetä kesken sillä uudet apumiehet eli sudenpennut saapuvat aamupäivän aikana Särkiniemeen. Toimitus ja leirin johto toivoo että uudet työmiehet toivotetaan tervetulleiksi kaivauksille.

Vesipäivän tunnelmia

Eilinen melontapaja sekä kunnon sauna saivat lippukunnan vesipedot liikkeelle. Kajakeilla ja kanooteilla on nyt opittu melomaan ja haastattelun tehnyt toimittajakin sai kylmän kylvyn, kun vedessä hauskaa pitäneet seikkailijat tempaisivat hänetkin järveen. Melonta ei tosin sujunut ongelmitta, sillä toimituksen mukaan useampi kuin vain yksi kanootti kaatui. Syinä tähän olivat joko puhdas onnettomuus tai tahallinen hauskanpito, mitä ei onneksi ole vielä kielletty.

Onko se AARNIKOTKA vai kanootti?

Toisella puolella järveä Eagle Barkwaterkin päätti koettaa melomista märin seurauksin. Kun Eagle oli päässyt kajakin kanssa tasapainoon ja näytteli taitojaan rannalta tapahtumaa seuranneelle Dakota Jonesille, kanootti kaatui. Onneksi tohtori sai kiskottua märän amanuenssin kuiville vedestä, jonka jälkeen hän pääsi upeaan lämpimään telttasaunaan lämmittelemään.

Valvova kaivausmestari välittää kiitoksensa

Valvova kaivausmestari Aarnikainen välittää onnittelunsa eilisestä onnistuneesta seikkailijaoperaatiosta. ”Kaikkien työpanos, omani mukaan lukien, oli loistavaa alusta loppuun”, hän sanoi.

Lopuksi Aarnikainen sanoi toimittajallemme, että toivoisi saavansa kaivaukset purkkiin mahdollisimman nopeasti: ”Aarre saa luvan löytyä pian, sillä minulla on muitakin hoidettavia asioita ja nämä itikat syövät minut hengiltä.” Tämän jälkeen kaivausmestari poistui jälleen kerran paikalta salaperäisesti, eikä häntä nähty enää loppupäivän aikana. Verukkeena katoamiselleen hän sanoi lähtevänsä ostamaan apulaisensa kanssa hyttysmyrkkyä.

Haikin kosto

Kuten pääkirjoituksessa jo todettiin, on tänään seikkailijoiden edessä haikki. Haikilla on pitkät perinteet partion historiassa, sillä jo vuosikymmenien ajan ovat partiolaiset lähteneet metsiin vaeltamaan ja nauttimaan luonnosta ja sen hiljaisuudesta. Aavoista metsistä ja uljaista maisemista voi löytää **AARNIKOTKAN** aarrettakin mahtavamman ja arvokkaamman kokemuksen, joka säilyy mielissä ikuisesti.

*Haikki on jo vuosikaudet karkoittanut partiolaiset leireistään syvälle metsien varjoihin.
Kuva on Kilkkeen haikilta, joka myös Aikamoisena reissuna tunnetaan...*

Vuosikymmeniä sitten muinaiset persialaiset kirjoittivat haikista seuraavan hymnin, joka on nyt käännetty suomen kielelle:

*Haikki, ah haikki
mis seikkailu oottaa
siel ain on haikki
Ah haikki...*

*Tuo seikkailu uljas
elämys iänikuinen
jää mieleen sun,
jos puhdas on mieli.*

Näillä sanoilla Särkiniemen sanomien toimitus haluaa toivottaa kaikille mukavaa haikkia. Toimitus toivoo myös ettei kukaan seikkailijoista jää lurpan tai **AARNIKOTKAN** suupalaksi.

Merirosvolurpan salat selville

Toimitus pahoittelee että ei eilisessä lehdessä ottanut todesta havaintoa merirosvosta. Seikkailijat onnistuivat nimittäin eilisessä sepelissä paljastamaan salamyhkäisen merirosvolurpan pahanilkeät suunnitelmat. Seikkailijoiden purkama lurppapaukku olisi ehkä paukahtaessaan upottanut Särkiniemen aarteen järven pohjaan, jonka jäljille lurpatkin olivat päässeet.

Seikkailijat purkivat laukaisuvalmiit lurppapaukut viime tipassa

Hiottuaan taitojaan ja muita ominaisuuksia seikkailijat pääsivät selvittämään outoja ääniä, jotka johtuivat lurppien pikku paukuista. Edelleenkin on hämärän peitossa, miten lurpat pääsivät selville aarnikotkan aarteesta, jota he maata pölläyttelemällä yrittivät etsiä. Toimitus seuraa asiaa.

Sudenpennut saapuvat leirille - löytyykö aarre nyt etuajassa?

Aamupäivästä leirille saapuu siis sudenpentuja, jotka ottavat vastaan leirin johtajat professori Dakota Jones ja hänen tohelo apulaisensa amanuenssi Eagle Barkwater. Toimitus päätteli uusien leiriläisten tulon merkitsevän loogisesti sitä, että kulta-aarre voisi nyt löytyä etuajassa. ”Mitä enemmän leiriläisiä, sitä enemmän **AARNIKOTKAN** ruokaa”, sanoi Barkwater.

Tohtori Jones kuitenkin rauhoitteli, ettei hätää ole, sillä yhtäkään seikkailijoista ei ole tähän asti syöty. Toimitus toisin pelkää että sudenpennut saattavat kelvata paremmin ruoaksi, jos **AARNIKOTKA** haluaakin lounaakseen ”jotain pientä”.

Muistelo

Särkiniemen Sanomat sai yllytettyä erään lippukunnan vaeltajista kirjoittamaan oman partiohistoriikkinsa. Vaikka hän ei tällä leirillä olekaan lähdettyään armeijaan, on hänellä erittäin ansiokas ja värikäs partiohistoria. Kyseessä on tietenkin kukapa muu kuin Antti Helske! Ja näin hän kirjoitti:

Aloitin partion 2. luokan alussa. Heti ekalla luokalla en muistaakseni täysin tiennyt millaista touhua partio olisi, koska olin perheen vanhin lapsi. Siksi en suoraan kiinnostunut. Vanhemmat patistivat lähtemään mukaan, enkä sen jälkeen muista koskaan katuneeni sitä päätöstä. Paha tietysti sanoa, mikä fiilis esim. sudariaikana juuri innosti pysymään tässä harrastuksessa. Partiossa ainakin oli sellainen myönteinen ilmapiiri, joka innosti kaikkeen touhuun, mitä siellä tehtiin. Tavallaan helpompaa lähteä mukaan partioon kuin vaikkapa johonkin urheiluharrastukseen. Luulen myös, että opin ihan sujuvasti erätaitoja, ja silloinhan eräilykin - koko homman kulmakivenä - on hauskaa. On vaikea juurikaan kuvitella, mitä viimeiset 11 vuotta olisivat olleet ilman

tätä mahtavaa harrastusta, toimintaa ja elämäntapaa.

Kun alan kelata filminauhaa eteenpäin vuodesta 2000, nousee esiin tällaisia muistikuvia. Ehkä jollakulla välähtää, että myös itse löytää näitä muistinsa syövereistä.

2000: Joku Nalle-Puh -sudaritapahtuma urheilukentällä; siellä en ollut, mutta Eki kyllä kirjoitti tapahtumasuorituksen ...

Kotka01-kesäleiri Kertejärvellä leiriniemessä: verenvuodatusta, kun me supet halkaistiin tuohikauhan varren hahloa, Lehtisen Harri sanoi, että ”tarvitset vyön puukolle” ja sitten otettiin sisälharua. Leiriolympialaiset, joissa silloin niin isot vartiolaiset juoksivat kovaa pöllin luokse ja hakkasivat siihen naulan (oisko ollu jopa 4-tuumanen, mutta isolta se silloin näytti) ... Leirin jälkeen metрилаastaria kuulemma jäi jäljelle n. 20cm ja varmaan ainakin metri sitä oli käytetty.

Supe-talvikisa; laskettiin mäkeä suuren siltarummun läpi ... 2002 Hiisi-leiri; perusleirikivaa, päästiin ohjaamaan laivaa, satoi ... Vartioaikana aluksi vj:nämme Pekka Viitiö; eka käyntini Särkiniemessä (- häh!?, jaa, ai ei Särkänniemeen?), käynti Vilppulassa tähtitornissa ...

Kesällä 2003 mukava Wakwetu-leiri Särkiniemessä, hyvä leirisauna à paineita siis toiselle Juhanille! Toivottavasti puut on kerennyt kuivua ... Sitten vj Jarkko; vähän eri vartio, aina tyynysotaa kololla, joka oli Taipaleen koululla ...

Luultavasti vuosi 2004 ja talvileiri/-retki Makasiinivuorella, missä hurjat

hunnisodat hankien keskellä, muovikassisoihdun kuuman roiskeen aiheuttaman palovamman omatoimista paikkailua poterossa taistelun tiimellyksessä ... 2004 Tarus; suuri ja upea leiri ja uusi kokemus, ja rehellisesti sanottuna EN kokenut keliä epämiellyttäväksi, mulla ei oikeastaan ole muistikuvaa pitkästä kovasta sateesta, olihan siellä vilpoista, harmaata ja märkää, muttei mikään monsuuni ;-), elikkä suhtaudutaan sateeseen ihan kylmän viileästi, partiolaiset ei ole sokerista tehty ... Syksyllä '04 aloitin apuvj:nä Sudet-vartiossa, mukavaa aikaa, retkellä vein porukan Jokisaloon saunamökiltä aamulenkille ja avaimet jäi sisään: onneksi saatiin ruosteinen haravanpiikki irti ja löytyi myös sopiva ikkuna, jonka salvat sai väännettyä auki; ”näinhän näistä tilanteista selvittää”, olisi tohtori Dakota Jones varmaan sanonut ...

Kesällä 2005 alueleiri Ruuti Kurun Vaakaniemessä, haikilla nukuttiin 6 poikaa 3 hengen vaelluskupolissa kun ei vissiin jaksettu pystyttää laavua, leirillä ammuttiin myös niin tennispallo- kuin limsapullotykeilläkin ...

2006 piirileiri Ilves Taruksella, silloin oli lämmintä ja kuivaa ...

2007 Maailmanjamboree Englannissa, JuhlaKotkan aikaan ...

2008 meiltäkin lähdettiin meripartioleiri Satahangalle, kiva reissu ja kaikille varmaan mielenkiintoista nähdä meripartiota, samana kesänä myös koko lpk:n vaellus Seitsemisen kansallispuistossa; tein koko levyn näkkärin, ei suostuttu uskomaan ukkosta todeksi: ”hornetti se on” ... Syys-SM Tervareitti; ”mä repesin sun jutulle!”; veritahrat näkyy sahassa ... Syksyllä '08 siirryttiin uuteen partio-ohjelmaan ja päästiin omaan samoajavartioon ...

2009 Tunturikotka-vaellusleiri Lapissa, aiemmin olin ollut vain kerran kesällä Lapissa, hieno reissu, ihastelin Luiron kämpällä Eliaksen uutta LedLenserä, mutta senkään avulla Elias EI nähnyt kuinka paljon lettutaikinaa kaatoi pannuun :-D - tuumanen lettu, Luirossa oli hienoa saunoa...

2010 samoajissa puhuttiin, mitä oikein keksittäisiin tehdä. Lauri sitten kysyi tyyliin: - eli tehdäänkö siis elokuva? - Hyvä, mulla onkin jo käsikirjoitus valmiina! Ja siitä se lähti ... Leon Lenkin ja Hilkan Kilvan järjestäminen. Varmaan monelle Kukon ekakertalaiselle rastipäällikölle, kuten minulle haastetta riitti ja kokemusta tuli ... Kilke; oli kyllä kiva taas 6 vuoden jälkeen päästä Finnjamboreelle. Taruksen ja Kilkkeen välissä oli kuitenkin huima harppaus toiseksi nuorimmasta leiriläisikäluokasta vaeltajaksi, säätkin vähän erilaiset, kävin vain yhdessä vaeltajaohjelmassa: tylsää + aurinkolasit hukkuu L ...

2011; pari talviretkeä seikkailijoille ja tarpojille, ja siinä se meni partion osalta. Katse kohti varusmiespalvelusta, jonka vuoksi en nyt ole kesäleirillä.

Myöskin sinä Dakota Jonesin kaivosorja siellä:

Ota kaikki irti lippukunnan omasta kesäleiristä! Ne ovat harvinaista herkkua. Olet erityisen hienolla leiripaikalla, kotoisassa seurassa, ja silti osana jotain suurta. Ja kokemuksesta voin sanoa, että Särkiniemessä onnistuu kaikki!

Mahtavaa **AARNIKOTKAA** sinulle!

Terveisin, **Antti Helske**

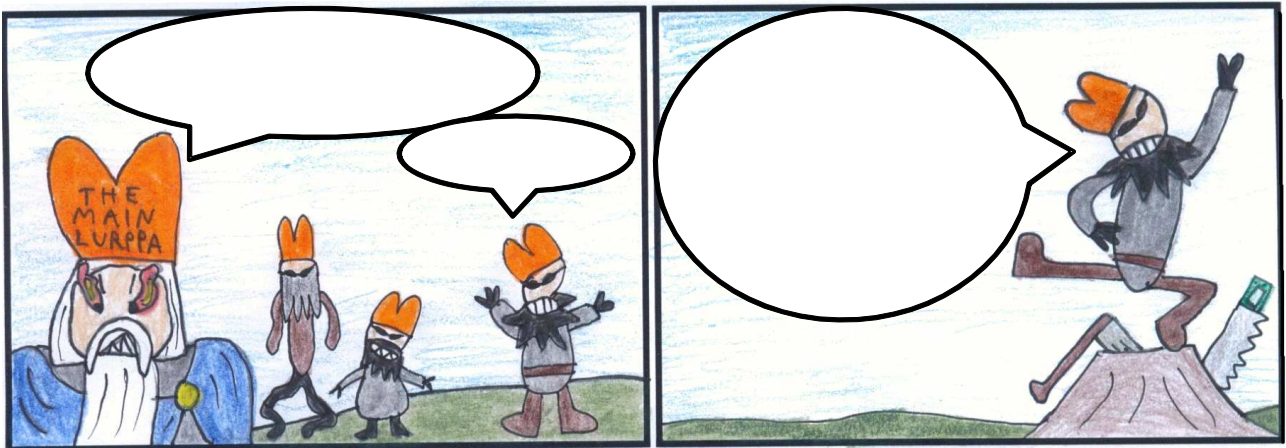
Hupipalsta

Lurpan elämää

Miten käy lurpille seuraavaksi? Lue huomista lehdestä...

Kilpailu

Keksi mitä lurpat sanovat. Tuo ehdotuksesi toimitukseen ja voita huomattavia palkintoja.

Aarre on edelleen kateissa